

Patriarhia Ierusalimului: Joi, 8/21 ianuarie 2021s-a prăznuit de către Patriarhie sărbătoarea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviții

Joi, 8/21 ianuarie 2021s-a prăznuit de către Patriarhie sărbătoarea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviții.

Cu ocazia acestui praznic, Biserica (în special cea a Ierusalimului) îl pomenește pe Sfântul Ioan care a părăsit grijile pastorale ale Mitropoliei Cezareei Palestinei și s-a așezat pe valea râului Horat în locul de nevoință al primilor Părinți pustnici de aici, Zinon, Ilie, Enon, Ganeos și Promos. Datorită sfințeniei sale, a transformat Mănăstirea într-un centru monahal și a călăuzit duhovnicește mii de monahi. Biserica îl pomenește astăzi și pe Sfântul Gheorghe, originar din Cipru, care s-a nevoit în această Mănăstire și a restaurat-o după distrugerea ei de către perși în 614 d.Hr.

Datorită activității lor, cei doi Sfinți sunt considerați ctitori și întemeietori ai Mănăstirii.

Pomenirea lor s-a săvârșit prin privegherea de toată noaptea condusă de Preafericirea sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului.

Egumenul și restauratorul Mănăstirii, Arhimandritul Constantin, l-a întâmpinat pe Preafericitul Patriarh și i-a adresat aceste cuvinte:

„Pe cei ce s-au nevoit la Locurile Sfinte, în Mănăstirea Hozeva, și săgețile diavolului cu totul le-au nimicit, în cântări să-i laudăm, pe înțeleptul Ioan și împreună cu el pe Gheorghe pe care îi punem înaintea rugători”.

Preafericite Părinte și Stăpâne și cinstita voastră Sinodie,

Sfinții Ctitori ai acestei Lavre, Ioan și Gheorghe Hozeviții, părăsind lumea, au venit în pustiul Iudeii, în pământ pustiu, nelocuit și secetos, și, prin nevoița lor și prin curățirea de patimi, au dat lovitură de moarte vrăjmașului diavol chiar în mijlocul împărăției lui, adică în pustie.

Cu multă emoție ne amintim mereu cuvintele de Dumnezeu insuflate ale Părintelui nostru Antonie Ieromonahul, predecesorul smereniei noastre, adresate unui pelerin în anul 1991, despre viața monahală din pustie și despre Sfinții Hozeviți.

Între altele, Părintele Antonie spunea:

„Niciodată nu suntem singuri. Aici simți prezența Sfinților. Și simți multă siguranță... Alt har are Pustia și avem multă pace. Și suntem mereu optimiști!

Dumnezeu este cu noi, firește, atunci când suntem pe drumul lui Dumnezeu și când ne nevoim.

Mai întâi ne pregătim pe noi înșine și atunci vine Dumnezeu. Îl chemăm. Și Părinții de aici, firește, au multe să ne spună. Sfinții, prin viața lor, s-au făcut pilde, ne-au arătat moduri, căi prin care putem astăzi să dobândim ușor cealaltă viață, cea veșnică, viața care dăinuie, care rămâne mereu, și să dăm în schimb cele trecătoare pentru cele veșnice. Hristos este Adevărul, Calea și Viața, este totul!

Desigur, pentru mulți viața monahală este ceva ciudat, este o provocare. Cum e cu putință să stea cineva singur, fără condiții, fără patrie, fără rude, fără toate cele care astăzi par a fi sensul vieții... Și totuși, acolo unde este Hristos nu lipsește nimic...

O avem pe Maica Domnului aici, Ocrotitoarea noastră.

Și rugăciunile Sfinților, ale Sfinților Părinți! Pentru că ei ne-au arătat drumul, ei l-au biruit pe diavol prin viața lor, prin petrecerea lor, au fugit de lume cu totul, nu din ură față de lume, ci din dragoste față de lume... Și din dragoste pentru Dumnezeu... Aici se află Părinții. Se află cărțile Părinților, le deschidem, le citim și alegem...

Ori Hristos ori haosul!”

Astfel de cuvinte spunea atunci, Preafericite Părinte și Stăpâne, Părintele nostru Antonie și, aducând cuvintele lui în împrejurările de acum, în mijlocul cumplitei pandemii care chinuie întreaga omenire, dobândim nădejde, răbdare, pace și optimism, prin credința în Domnul nostru Iisus Hristos, Preasfânta Sa Maică, Sfinții

Ctitori Ioan și Gheorghe Hozeviții și toți Sfinții.

Cu dragoste fiască vă urăm, Preafericite, bun venit și praznic binecuvântat!

Împreună cu Preafericirea sa au slujit Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh și Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim. Au cântat monahii Mănăstirii și domnul Vasilios Goțopulos.

Înaintea Chinonicului Preafericitul a rostit această cuvântare:

„Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați numele Lui; dați slavă laudei Lui” (Psalmul 65, 1-2), cântă Psalmistul.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Cuviosului Părintelui nostru Gheorghe ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt din pustiul Iordanului, adică Hozeva, ca să înălțăm slavă lui Dumnezeu cel în Treime, la cinstita pomenire a acestui Cuvios pe care l-a sfințit Domnul cel Care îi sfințește pe cei care Îl iubesc.

„Astăzi, născându-Se Iisus în Betleemul Iudeii și în apele Iordanului botezându-Se, Biserica cea din neamuri se curăță în chip tănuit și se îmbracă cu podoaba luminii. Adevărul a venit și Dumnezeu S-a arătat celor ce ședeau în umbră, născându-Se din Fecioara ca să mântuiască neamul nostru”, cântă Sfântul Andrei Criteanul.

Cu această podoabă a luminii dumnezeiești a căutat cu dorire să se îmbrace Cuviosul Părintele nostru Gheorghe, ascultând de cuvintele lui Pavel: „căci de aceea și suspinăm în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer. Dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi” (2 Corinteni 4, 2-3).

Această podoabă a Harului Noului Testament, adică a luminii lui Hristos, a aflat-o Sfântul Gheorghe în această pustie a Hozevei din preajma râului Iordan, unde „Domnul Dumnezeu nostru, văzându-ne goi, S-a arătat ca să ne îmbrace cu haina cea dintâi. De aceea Hristos S-a arătat, vrând să înnoiască toată făptura”, după cum spune imnograful.

La vestirea pocăinței de către Ioan Botezătorul, pustia Iordanului s-a transformat în Rai al noului Adam, adică grădina pocăinței și a înaintării și sporirii duhovnicești, unde mulțime de nevoitori a viețuit, „curățindu-și sufletele prin ascultarea de adevăr, prin Duhul Sfânt” (1 Petru 1, 22). Lavra de monahi înființată la Hozeva de către dumnezeiescul Părintele nostru Gheorghe a devenit sălaș al lui Dumnezeu

unde cei care au dorit și cei care până astăzi doresc „mântuirea Domnului și cugetarea la legea Lui”(Cf. Psalmul 118, 174) cunosc „puterea și slava măreției Împărăției Sale” (Psalmul 144, 12). Și aceasta pentru că, potrivit Psalmistului, „aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr” (Psalmul 144, 18). Potrivit Domnului nostru Iisus Hristos, „ce este născut din trup, trup este și ce este născut din Duh, duh este” (Ioan 3, 6).

Tâlcuind aceste cuvinte ale Domnului, Eftimie Zigavinos spune: „Nu este trupească nașterea, ci duhovnicească... Așadar, nașterea trupească este simțită, iar cea duhovnicească este rațională și nu trebuie să se cerceteze prin simțuri ceea ce este rațional, nici să se cerceteze omenește ceea ce este dumnezeiesc”. Iar Sfântul Teofilact spune: „Nu devine Duh dumnezeiesc cel care se botează, ci, primind înfierea în Duh și harul și cinstea, se învrednicește a fi duhovnicesc.

Această înfiere în Duhul și harul și cinstea au primit-o atât Sfântul Gheorghe cât și cei care au continuat, după el, această luptă, precum Sfântul Ioan, Episcopul Cezareei Palestinei și Sfântul Ioan cel Nou Hozevitul, cel din România, care s-a nevoit în vremurile noastre, ale cărui Moaște nestrucate și înmiresmate se află înaintea ochilor noștri. Aceștia, Cuvioșii Părinți Hozeviți, care au luminat prin minunile lor întreaga lume, strigau împreună cu Sfântul Pavel, cel care a străbătut cerurile: „Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos Cel Ce întru Hristos ne-a binecuvântat pe noi în ceruri cu toată binecuvântarea duhovnicească. Precum întru El ne-a și ales, înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană înaintea Lui mai înainte rânduindu-ne în a Sa iubire spre înfierea întru El, prin Iisus Hristos, după buna socotință a voii Sale” (Efeseni 1, 3-5).

Se bucură și se veselește Sfânta Biserică a Ierusalimului pentru că minunat este Dumnezeu prin ocrotirea Sa față de Sfinții Lui. „Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui” (Psalmul 67, 36), cântă Proorocul și Împăratul David. Cu adevărat Dumnezeu îi arată pe Sfinții Lui biruitori ai morții și ai stricăciunii, după cum mărturisește și imnograful Sfântului Gheorghe spunând: „Toată desfătarea vieții ai defăimat, Părinte dumnezeiescule, pentru desfătarea și pentru slava cea cerească, căci cu pătimirea cea rea te-ai nevoit să stingi cuptorul patimilor, cu lacrimile tale cele multe, Gheorghe, podoaba cea cinstită a sihaștrilor”.

Da, iubiții mei frați, Cuviosul Gheorghe toată desfătarea, adică îndulcirea pătimașă, trufia și luxul vieții, le-a defăimat pentru slava cerească. De aceea, împreună cu înțeleptul Pavel și împreună cu ceilalți Sfinți Părinți ai Hozevei, spune: „Acum Hristos va fi preaslăvit în trupul meu fie prin viață fie prin moarte. Căci pentru mine viață este Hristos și moartea un câștig” (Filipeni 1, 20-21).

Acest mare adevăr îl arată mărturia nemincinoasă a Moaștelor tuturor Părinților care au strălucit în această Sfântă Lavră.

Acest mesaj mântuitor al lui Pavel: „pentru mine viață este Hristos și moartea un câștig” (Filipeni 1, 20-21) îl adresează nouă tuturor Cuviosul Părintele nostru Gheorghe împreună cu toți Sfinții Hozeviți. Împreună cu imnograful să spunem: „Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu Carele cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare într-o stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând într-o laudă Îl mărim”. Amin. Întru mulți ani.

Privegherea a fost urmată de masa mănăstirească.

— Din partea Secretariatului General / ro.jerusalem-patriarchate.info